

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ

▲ ЛІСТИ з одного підприємства.

◎ ДАРУНКИ ЮНИМ КУБИНЦЯМ.

□ НАРАДА ПО ЛА-ОСУ ПОЧАЛАСЯ.

◆ Театральна весна.

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V № 59 (410)

П'ятниця, 19 травня 1961 р.

Ціна 2 коп.

Інформаційне повідомлення

про Пленум Центрального Комітету КП України

17 травня в Києві відкрився Пленум Центрального Комітету КП України.

Пленум затвердив такий порядок денний:

1. Про хід виконання рішень січневих Пленумів ЦК КПРС і ЦК КП України по дальшому розвитку сільського господарства Полтавською і Сталінською обласними партійними організаціями по вишуванню високих врожаїв усіх сільськогосподарських культур і значному збільшенню виробництва м'яса, молока та інших продуктів тваринництва.

2. Про скликання XXII з'їзду Комуністичної партії України.

З доповідями по першому питанню виступили перший секретар Полтавського обкому КП України В. Г. Комяхов і перший секретар Сталінського обкому КП України О. П. Ляшко.

Потім почалось обговорення доповідей. У дебатах на ранковому засіданні виступили товариші: А. І. Гайовий (секретар Дніпропетровського обкому КП України), П. Ю. Ше-

лест (секретар Київського обкому КП України), В. В. Скрябін (секретар Запорізького обкому КП України), М. О. Соболев (секретар Харківського обкому КП України), В. В. Шевченко (секретар Луганського обкому КП України), А. С. Маленкін (секретар Миколаївського обкому КП України), М. Г. Благунов (голова виконкому Ровенської обласної Ради депутатів трудящих).

На вечірньому засіданні виступили товариші: О. Г. Коваль (начальник відділу Держплану УРСР), П. О. Дорошенко (секретар Чернігівського обкому КП України), Ю. Н. Єльченко (секретар ЦК ЛКСМУ), М. К. Лазуренко (секретар Житомирського обкому КП України), П. П. Козир (секретар Вінницького обкому КП України), Л. Ф. Юрген (голова колгоспу імені Тельмана, Сталінської області), Ф. І. Калита (секретар Волинського обкому КП України).

Пленум ЦК КП України продовжує свою роботу.

Готуйся в дорогу на довгі роки

ДЗВІНКИ сурми і барабани покликають сьогодні школярів на урочисті лінійки, на стадіони, в парки, на карнавали. Піонерія святкує свій день народження. Приймай, Батьківщино, рапорти від твоїх зовсім юних синів і дочок! Ти знаєш, ти відчуваєш, скільки користі своєму народові приносять ці невтомні маленькі руки, які вмійють не лише міцно тримати олівець і гортати принагідні книги. Вони, мов магніт, вишукують брехт, так потрібний мартенам Вітчизни, допомогають батькам, братам і сестрам вирощувати птицю, кролів, доглядати за тваринами. Завдяки їм кожної весни розквітають сотні нових скверів, садів.

Піонери — не білоручки. Піонери вмійють шанувати працю. Так вчить їх великий Ленін.

Шикуються загони. Майорять червоні знамена. Кращим із кращих дається честь стояти під ними. І сьогодні ряди переможців помножаться. Тисячі нових загонів — «спутників семірічки» вийдуть на «орбіту». Бути не лише самою зразком — допомогти і товаришеві стати ним. Так вчить піонерів великий Ленін.

Порядок і дисципліна паює в піонерській організації. Треба — виконай. Та не чекають хлопчики й дівчата в червоних галстуках наказів на славі діла.

Комсомол республіки буде місто майбутнього — Комсомольськ-на-Дніпрі. Допоможемо старшому братові! — вирішують піонери. І ось уже сьогодні, кімнати райкомів комсомолу ледве вмійують піонерські подарунки молодим будувальникам.

Країна готується гідно зустріти значну подію в житті народу — XXII з'їзд Комуністичної партії. Хай кращі справи нашої двірочки стануть подарунками

з'їздові! — прийняли рішення юні ленінці. Бути ініціативними і самовідданими, брати зразок з комуністів — так вчить їх великий Ленін.

Сурмлять труби, гримлять барабани.

— Товаришу голова ради дружини!..

З ланки до загону, з загону до дружини, з дружини і далі передають рапорти юні ленінці Кіровоградщини. Чотири з половиною тисячі тонн металолому, зібрані за перший рік дворіччя, одержали мартени країни від кіровоградських школярів. І переплавиться металевий брехт для труб міжнародного нафтопроводу «Дружба».

Розгорілося змагання за честь побувати на відкритті бібліотеки-музею А. Гайдара у м. Каневі. 55 карбованців в гайдарівський фонд — доповідає дружина імені Сергія Тюленіна міста Кіровограда. Посаджено 2815 дерев — рапортують піонери Василівської середньої школи Бобринецького району.

«Разом з ланкою зроби

подарунок для жовтенят або підшефного дитсадка», — говориться в одній з вимог другого ступеня піонерів. 65 іграшок для малечі колгоспу імені Куйбишева виготовила дружина Володимирівської середньої школи Кіровоградського району. Школярі посадили квіти і дерева на подвір'ї дитсадка, виділили піонерів-інструкторів, які допомагають вихователям.

Рапорти тривають. Разом з піонерськими вожаками їх приймають старі комуністи, герої, вожаки з бригад комуністичної праці. Разом крокувати в житті старшим і молодшим, разом здійснювати спільну велику справу наближення світлого прийдешнього людства: одним в повну міру — сьогодні, іншим — завтра.

— За справу Комуністичної партії будьте напоготові!

— Завжди напоготові! — рвуться вгору тисячі дитячих рук.

Крокує вулицями весна в червоних галстуках, будить міста і села лункими піснями, перегуком сурми. З днем народження, піонеріє! Відважних сердець, невиснажених веселощів і кипучого життя тобі!

Комсомол області взяв шефство над будівництвом пускових об'єктів закладів народної освіти та охорони здоров'я.

Зачинателями славної ініціативи явились комсомольці обласного будівельного управління № 1. Вони взяли шефство над будівництвом олександрівської школи-інтернату. Першу молодіжну бригаду мулярів у складі 15 чоловік вже укомплектовано для підшефної будови. На знімку: бригадир мулярів Микола ОСІЯН (справа) із своєю бригадою перед від'їздом на будову. Фото В. КОВПАКА.

ХОРОШІ ВІСТІ

БУТИ тваринником — нелегко. Це добре відчуває на собі Віктор Саніус. Він ще зовсім хлопчина, а вже 22 метелів доглядає в колгоспі імені Куйбишева. Причому, не просто так собі доглядає, а завжди дотримується правил зоотехнії, слідує за порядком у приміщенні.

Разом з тим і про професію довра думав. От як тільки розлетяться його підопічні, він тоді вже буде роздоювати їх. А зараз поки що «практикується» і допомагає сестрі Вірі, яка на цей же фермі дояркою працює.

Ю. ГАДЖІЄВ.

с. Панчево Новомиргородського району.

ДЛЯ НЕЇ цей шлях такий знайомий, що, здається, і з закритими очима пройшла б. І дивно в цьому нічого немає: вже чотири роки ходить Фаїна однією й тією ж дорогою, яка веде до ферми. Багато вже молока надійшло вправні дівочі руки. Тільки за минулий рік одержала Фаїна Редько по 2.500 літрів молока від кож-

ної корови. А на цей рік зобов'язалася довести надій до 3.500 літрів. Добре трудиться молода комуністка. І про навчання не забуває — зараз десятикласниця вечірньої школи закінчує. Думає надалі стати зоотехніком.

В. СОКОЛОВ.
Колгосп «Україна» Головинівського району.

В КОЛГОСПІ імені Крупської працює молода свинарка Катя П'яничка. Вона доглядає 40 свиноматок та 2 підлітки. 20 тварин уже опоросилося. Одержала дівчина від них 143 поросят. Це показник більший, ніж у досвідченої тваринниці Марини Павлівни Солодаїної, з якою Катя змагається.

П. МАЛЕНКО.
Новомиргородський район.

ЗА ТРИ РОКИ, відколи прийшла на ферму, Оля Науженко навчилася багато чому. Про це свідчать хоч би те, як уміло вона доглядає корів. Нещодавно дівчина заявила про своє рішення: працювати так, як Марія Савченко, Тенер у її групі

не 15 корів, як було раніше, а 25. І від кожної з них Оля надодє до 10 кілограмів молока в день. До кінця ж року пообіцяла довести надій до 2.300 літрів. Та переглянувши своє зобов'язання, вирішила виконати його до дня відкриття XXII з'їзду рідної партії.

В. КОПЕЯКІН.

Колгосп імені Сталіна Добровільчківського району.

П'ЯТЬ місяців працює дояркою у колгоспі імені Сталіна Володимир Стець і за цей час добився непоганих успіхів. Щодня від кожної корови своєї групи юнак одержує по 8—9 літрів молока. Володимир запевнив, що своє річне зобов'язання — довести надій молока до 2.500 літрів — він обов'язково виконає. Недарма ж він готується вступити до комсомолу.

Хоч робота дояра і нелегка, але хлопцеві успішно поєднує її з навчанням: він вчиться у 8 класі школи робітничої молоді.

Ф. РЯБЕЦЬ.

Маловисківський район.

НЕ ХТО інший, як ми з вами, молоді друзі, житимемо у першій в світі комуністичній країні. І ми готуємось до цього. Бо убити в комунізм з такими надами, як егоїзм, неустав, нечесність і т. д. було б так же немисливо і неперинустимо, як у свічачому приміщенні — в брудному взутті.

З-ривками застарілого світогляду й несподомості борються комсомольські організації підприємств. Вони несуть свій вплив на нове, комуністичне. Цим живе і дев'ятидесяти комсомольська сім'я Кіровоградської швейної фабрики. Ми маємо намір познакомити вас з хоршими ділами молодих швейників, надрукувавши серію листів з цього підприємства.

МОЛОДІ робітниця, вишукана рядами у просторому приміщенні секційного цеху, повторюють гімнастичні вправи слідом за невеличкою дівчиною-інструктором. Та ось фізкультурна пауза закінчилась, але інструктор не покидає цех. Дівчина займає своє місце на конвейєрі і схиляє до шитва русяву кучеряву голівку. Багрянний трикутник-випел, встановлений на її робочому місці, говорить, що тут працює ударниця комуністичної праці Раїса Коровіна. Але поряд полум'яніє ще один такий трикутникчик. Раї він приносить таку ж радість, як і її власний. Ні, він цілком заслужено належить Тамілі Руденко, але й вона, Раї, до цього причетна.

...Раї не кривить душею. В шкільні роки вона б не сказала, що оця робота — її поклонання. Звичайно, не без того було: іноді сама шила свої нехитрі паряди, але в мрія бачила себе лікарем. Та до інституту не вступила.

Провалилася, — з властивою їй відвертістю каже дівчина і посміхається. Посмішка не роблена, а просто весела.

В технічному училищі Раї була старшою ученицею, але справжню радість праці впізнала вже тут, на фабриці. Дежим дівчатам, особливо «новеньким», їх

роботі за звання ударниці.

Це стало починком ударниць комуністичної праці: кожна взяла шефство над своєю подругою, допомагаючи їй добитись почесного звання. Нещодавно випел ударниць встановлено на робочих місцях Олі Никіті-

на, щойно влившись у цей колектив.

НА ДОЩЦІ пошани на шу увагу привернув портрет — вродливе діоче обличчя з красивим, якимось гордовитим розльотом брів. Довгим і складним

як передову робітницю в цеху. І ще одне відкриття зробили дівчата: Люба, виявляється, весела дівчина, дотепна і зовсім не така по-тайна, якою здавалась у Люби тепер багато подруг. Мов квітка від сонячного променю, душа дівчини розкрилась назустріч людській ширості.

Молоді швей — мрійниці. Часто заводять розмову про майбутнє. І про своє особисте і про велике, котре — для всіх. Приклади великої комуністичної свідомості пригадують з книг, фільмів. Свої ж хорші справи вони не наважуються ставити на таку висоту: нічого, мовляв, видатного. Так, буденне і яка ж сила в тому, що для них все це, дійсно, стало заичайними буднями.

— Ми, комсомольці, хочемо поручитись за тебе, просити, щоб залишилась у нашому цеху. Допомогати всі будемо.

Люба не розуміла: чому дівчата так хвилюються за неї? Адже вона — перший бракороб у цеху і, взагалі, шкодувати за нею наче б і нічого? Для них тільки полегшення було б. Та в блакитних очах Віри було стільки тривоги й теплоти, що Люба лише присоромлено відвела погляд і відповіла: — Дякую...

А від шефів таки відмовилась. Знову ж поговорила оте своє «сама!». І вона справді сама підходила до дівчат, придивлялась, не лише свою операцію вдосконалювала, але й іншими оволодівала. В роботі Люба стала якоюсь неначе злішою, зате настільки ж м'ягшою, лагідною у взаємовідносинах з дівчатами.

Чим скінчилося — ви знаєте. Любу тепер знають,

1. Червоні трикутники

ної і Лілі Чукулаєвої. Іх все більше стає, оцих червоних трикутників — свідків того, що нове поповнення приходить у ряди розвідників майбутнього. І треба сказати — чудове поповнення. Адже кожна з цих дівчат відома у колективі чимось хоршим. Марія Полетаєва і Люба Ямкова, наприклад, тим, що першими удостоєні довір'я працювати без контролера, Галя Коптяєва і Ася Богданович — відмінним навчанням у школі робітничої молоді, Ніна Косяк і Ніна Атаманчук — спортивними досягненнями, а Марія Шевченко — краша на підприємстві вожата-виробничниці.

Та незалежно від найрізноманітніших захоплень, потягів всіх тут єднає хорша міцна дружба трудових людей. Вона — в усьому. А особливо відчуває її люди-

був у Люби Кондри шлях до цієї загальної пошани.

Дівчина рано залишила рідний дім, у якому — чвари, суперечки, непривітний вітчим... «Сама проживу, сама зароблятиму» — вирішила вона.

Працювала спочатку кондуктором, а потім пішла на фабрику. З тією ж думкою про заробіток і цілковиту свою незалежність від кого б то не було. Інтереси, якими жили інші, їй не цікавили. Любу навіть драгувало, що групкомсорг Віра Гришина так настирливо намагається втягнути її в загальне коло. Відповідала грубістю. Нечемною була й з майстром, що постійно до-

Комсомольське ГОСПОДАРСТВО

ДЛЯ ТЕБЕ, КОМСОМОЛЬСЬКИЙ АКТИВІСТЕ

СВОИМИ рішеннями і інструкціями ЦК ВЛКСМ неодноразово підкреслював велике значення правильного ведення комсомольського господарства первинної організації і звертав на це серйозну увагу їх секретарів.

Кожний секретар первинної організації повинен це добре усвідомити і повсякденно піклуватись про наведення належного порядку в комсомольському господарстві. До нього належать такі документи і матеріали: 1) книга обліку членів ВЛКСМ або картки особистого обліку, 2) матеріали про зняття та взяття на облік комсомольців — прикріпні талони, заяви, 3) плани роботи первинної організації, 4) протоколи засідань комітету ЛКСМУ, 5) протоколи зборів, 6) книга обліку доручень, 7) рішення та листи МК, РК ЛКСМУ і вищестоячих комсомольських органів, які надіслані в первинні комсомольські організації, 8) заяви комсомольців і молоді, 9) звіти, довідки, доповідні записки, інформації, які надсилаються в МК, РК ЛКСМУ, 10) відомості про сплату членських внесків та звіти по сплаті внесків.

На всі документи заводяться папки, в яких вони підшиваються і зберігаються до здачі в архів.

Особливу увагу повинні звертати секретарі комсомольських організацій на оформлення головної документації первинної організації — протоколів зборів і засідань комітету.

Всі протоколи оформляються по встановленій формі, якою передбачено обов'язкове висвітлення всіх питань, які обговорю-

вались на зборах чи засіданнях комітету.

В протокол зборів повинні бути внесені наступні відомості: кількість комсомольців на обліку і кількість присутніх, склад президії зборів, порядок денний, зміст доповіді, короткий зміст виступів, хто виступив та його посада, постановка зборів.

Необхідно звертати особливу увагу на наявність у протоколі доповіді. Доповідь зборів — це основа всього протоколу. В ній, як правило, підводяться підсумки роботи за певний період, схвалюються цінні починання, критикується недовіда і вносяться пропозиції по поліпшенню роботи.

В протоколі засідання комітету комсомолу повинно знайти місце наступне: перелік всіх присутніх членів комітету, порядок денний, короткий зміст питання денного, хто виступив і зміст виступу, рішення комітету.

План роботи первинної організації складається в такому порядку. Спочатку плануються збори і їх порядок денний. Далі — засідання комітету комсомолу і їх порядок денний. А

потім всі масові заходи, такі, як семінари групів, недільники, перегляди кінофільмів, читавські конференції, спортивні змагання та інше.

Нерідко в первинних організаціях із-за неввірного поняття «боротьби з паперовою тяганиною» — питанням ведення комсомольської документації не приділяється належна увага. Плани роботи, протоколи комсомольських зборів і засідань комітету оформляються формально, неохайно, не відображають всього багатого і різноманітного життя організації. Іноді через погане зберігання губиться багато протоколів і інших документів, а в деяких організаціях зовсім не ведеться ніяка документація, крім обліку членів ВЛКСМ та сплати внесків.

Хорші документи завжди зможуть надати допомогу при вивченні досвіду роботи тієї чи іншої первинної організації, збережуть для майбутнього змістовну розповідь про комсомольські традиції.

В. ШНУРКОВ,
завідуючий загальним сектором обкому ЛКСМУ.

Хоч лист і не був надрукований

Читач нашої газети, В. Андросов з с. Олексіївки Голованівського району в листі до редакції повідомляв, що правління колгоспу «Україна» не приймає ніяких заходів по електрифікації села.

Цей лист для розслідування та вжиття заходів було надіслано в обласне управління сільського господарства.

Керуючий енергоуправлінням сільського господарства Є. Дерич повідомив редакцію, що 19 лютого колгосп здав електростанцію потужністю 35 кіловат в експлуатацію, від якої електрифіковано ферму і 54 житлових будинки.

Збір на фермі

Четвертокласники Завадлівської середньої школи — часті гості на твориницьких фермах колгоспу «Радянське село». Багато з них у майбутньому хочуть бути схожими на кращик доярок Ліду Самойчук, Ліду Сивак, дояра Андрія Яремчика. Яюсь піонери вирішили провести на фермі збір. Стром, з піонерською пісню підійшли учні до ферми. Був саме час доїння корів. Не втрачаючи і хвилини, діти відразу взяли до помагати своїм шефам.

Та ось лунає наказ голови ради загону: «Загні! Шикуйся!». В урочистому мовчанні чекали приходу доярок.

З'явилися господарі. Після звіту ланкових голова ради загону здає рапорт кращик доярці Ліді Сивак, розповідає про навчання, дозволяє, про справи піонерської дворічки. Дівчата ферми діляться своїми успіхами.

Закінчився збір концерт піонерської художньої самодіяльності.

Т. КУШНІР,
старша піонервожата.
Гайворонський район.

У фойє кінотеатру «Мир» м. Кіровограда відкривається обласна фотовиставка «Піонерська дворічка в дії», організована обласною станцією юних техніків. На виставці представлено понад 300 робіт школярів області.

На знімку: Біля стендів виставки.

Фото В. КОВПАКА.

ПОДВИГИ БАТЬКІВ

ДУЖЕ багато старших друзів у піонерів Кіровоградської середньої школи № 8. Серед них бригадири комуністичної праці, старі комуністи, які бачили Леніна. Немає для дітей цікавішого заняття, як слухати розповіді про подвиги минулих літ, про привабливе життя сьогодишніх днів.

Недавно в гості до піонерів завітав Герой Радянського Союзу, учасник Великої Вітчизняної війни Д. Мірошніченко — живий свідок тих героїчних подій, про які школярі читали лише в книгах.

Затихла зала. Стоїть перед піонерами проста людина. На грудях його перебиваються орденські стрічки і Зірка Героя. Воював він під Сталінградом і на Курській дузі, звільняв лівобережжя, правобережжя Дніпра, брав штурмом Берлін, Звання Героя Ра-

дянського Союзу Дмитро Григорович одержав у 22 роки. На той час ним було збито 18 ворожих літаків.

Підполковник у відставці згадає бойових друзів. Деякі з них загинули. Льотчик Горобець збив за день під Курськом 9 літаків, але і сам загинув у повітряному бою. На все життя запам'ятався Д. Мірошніченку день 12 травня. Разом з полковником Кузнецовим він вилетів на бойове завдання. Ворог дістав по заслугі. Та була пошкоджена прямим зенітним попаданням і машина Мірошніченка. Не маючи змоги вирівнятися, літак стрімко наближався до землі. Віце упав на нейтральну полосу в 200 метрах від німецьких позицій. Траншеями добрався боєць на свій аеродром і того ж дня вилетав двічі на нові завдання.

Зачаровано слухають колишнього льотчика діти. Розмова переходить про космос. Дмитро Григорович запевнив, що хто-небудь із присутніх в майбутньому теж полетить у далекі світи. Хлопці, правда, вирішили, що космос підвладний тільки чоловікам. Розгорілась суперечка. На допомогу дівчатам прийшов гість. Він нагадав про відомих льотчиць, розповів, що під час війни існував навіть авіаційний жіночий полк, який успішно воював з ворогом.

Давно вже офіційно закритий вечір зустрічі із героєм. Але школярі не відпускають його. Ім дуже хочеться дізнатись, що ж потрібно для того, щоб самому стати героєм, бути в усьому схожим на старших друзів-комуністів.

Л. ФІНЄВА,
юнкор.

Піонери-старшого зліна майбуття будівники

НА РАХУНОК № 70098

ЖИЛА на світі хороша і добра людина — Аркадій Гайдар. Ніхто не міг так, як він, владно покорити дитяче серце сміливою чистою мрією, захопити красивими подвигами. Не один непулячий хлопчисько після знайомства з Гайдарем старався бути схожим тільки на самовідданого Тимура чи безстрашного барабанщика.

Та прийшла війна. Загинув Аркадій Гайдар. Лише залишилася на згадку дітям дорогий подарунок — свою любов до них, виражену в чудових книгах.

І ось в знак подяки письменнику канівські піонери вирішили збудувати бібліотеку-музей А. П. Гайдара на місці його загибелі. Вони звернулися до всіх школярів республіки з пропозицією створити гайдарівський фонд, який піде на будівництво бібліотеки-музею.

Пропозиція канівців була одностайно підтримана юними ленинцями України.

«Внесемо в гайдарівський фонд 9.000 карбованців протягом травня», — вислала рішення Кіровоградська обласна рада піонерської організації. «Піонери області — закликає вона. — Перерахуйте кошти, одержані від зданого металолону, макулатури, вторинної сировини, на рахунок № 70098 у обласній конторі Держбанку».

Сьогодні кіровоградські піонери рапортують про свій вклад у гайдарівський фонд.

«Літопис піонерської дворічки». Пишуть його в ланках, загонах, дружинах. Заключаючи й повчальні записи залишити на сторінках історії піонерської організації нинішнє покоління юних ленинців. Серед них будуть і розповіді про вчучів Ілліча 20-40-х років. Школярі відшукують учасників минулих подій, запрошують їх до себе на піонерські збори. Благородну справу роблять ті з дорослих, хто допомагає дітям відтворити славі сторінки історії минулих літ. Кожен піонер хотів би бути схожим на Павліка Морозова, Володю Дубініна, Федю Шенеля та інших, про яких дізнається з книжок і розповідей.

А ті, хто зав'яже червоні галстуки на грудях в 70-80-х роках, можливо, з цікавістю прочитають нашу сьогоднішню сторінку, що розповість їм про діла піонерів Кіровоградщини одного з 60-х років.

Дружини рапортують

Дружина імені Горького Новоградської восьмирічної школи Хмельського району зобов'язалася до кінця року розповсюдити літератури на 100 карбованців. Активну участь у розповсюдженні книг беруть учні 1-го, 4-го і 6-го класів. Крім того, дружина збрала вже 4 тони металевого лому, 500 кілограмів макулатури, виростила понад 500 кроплів, посадила 3 тисячі дерев. Школа заклала дендросад, в якому ростуть всі види дерев, що є в районі.

С. ПАВЛЮК,
старша піонервожата.

Кожен учень 1-3 класів Шенелівської восьмирічної школи Голованівського району посадив 2-3 дерева, а семикласники — 150 фруктових дерев.

П. ОЛІПНИК.
Добродійська школярі Олександрійського району вирішили зустріти 40-річний ювілей піонерської організації, як годиться юним ленинцям. Кожен загін готує до свята свій подарунок. Загін імені 40-річчя Жовтня вже зібрав 2,5 тисячі кілограмів металевого брухту, 100 з лишком кілограмів макулатури. Піонери дружять з бригадою комуністичної праці.

Рада загону імені 40-річчя Жовтня.

Три тисячі штук курчат виростила і здала місцевому колгоспу «Путь к коммунизму» піонерська дружина Пиданівської середньої школи № 2 Новоукраїнського району.

На шкільній птахофермі ланує бездоганний порядок. У двох кімнатах розміщені курчат по клітках, а третій — вивішено список чергових, раціон, температурний режим. В окремій клітці знаходяться підслідли курчат.

В. БАРАНОВА.
Санітарний і зелений патруль створено у Кіровоградській середній школі № 6. Піонери вимогливо слідкують за порядком у школі і по вулиці Карла Маркса. Вони захищають дерева, газони, допомагають поливати їх.

М. ПАНЬКОВА,
старша піонервожата.

Традиції живуть

СЬОГОДНІ у школярів свято. Я від душі поздоровляю вас, неспокойні хлопчики й дівчатка в червоних галстуках. У вас є чим зустрічати своє свято: безліччю корисних справ, заманливих планів.

Незабутньо цікаві піонерські роки. Для мене це були 30-і роки. Костри, походи, піонерські табори. Особливо запам'яталися багаття «Дружби», які ми розпалювали у Знам'янському лісі. В романтичному, таємничому оточенні слухали розповіді запрошених учасників революційних подій. Зустрічатися з передовими, цікавими людьми в той час, як і зараз, було традицією ледь не на кожному зборі чи зльоті. Серед наших гостей були перші стахановці і перші депутати.

З робітниками нас зв'язувала міцна, справжня дружба. В ті роки я вчилася у 2-й школі. Нашими шефами був завод «Віалка». Разом з ними ми проводили екскурсії, вечори, спільно розучували і технічну воду.

Можна багато ще розповісти про життя піонерів 30-х років. Та думаю, друзі, що ми з вами ще зустрінемося не раз.

Комсомольці міста без машин — одними лопатами прокопали траншею для труб на відстані майже 2,5 кілометра. Поруч з ними працювали старші піонери.

Нашим дітищем і честю в ті роки були дитячі майданчики. Школярі самі їх будували, самі були і їх господарями. Це була велика організаторська робота. В місті малося кілька таких майданчиків, де піонери проводили з дітьми бесіди, влаштовували ігри, танці.

П. ЛАВРОВА,
член КПРС.

Книгоноші

В ОСЕНІ минулого року піонери Новоградської восьмирічної школи Олександрійського району проводили збір на тему: «Книги — в масі».

— Тепер не можна жити, не читаючи книг. Вони вчать нас розуміти життя, будувати його по-новому, — говорила піонервожата Лія Ключова. — Книги потрібні в кожній квартирі робітника і колгоспника. Ми повинні допомогти в цьому.

І незабаром був створений загін піонерських книгонош. Члени його взялися продавати книги, що лежать на складах магазинів, допомогти людям створити особисті бібліотеки.

Недвільчесь на непогожу осінь. Надія Подуст, Люба Болбас, Оля Ревенць, Славік Лаврінченко та інші школярі почали обслуговувати робітничі селища механічного заводу і будинки колгоспників артілі імені ХХ з'їзду КПРС.

Після перших обходів дітям дуже сподобалося таке заняття. Люди зустрічали скрізь їх з радістю.

На нових зборах піонерського активу було вирішено збільшити загін книгонош до 40 піонерів і свій вплив поширити на інші території міста Олександрії. Кожен мав свою вулицю.

Так на громадській засідці піонерські книгоноші розповсюдили торк книг більше на півтори тисячі карбованців (в старих грошах).

Цього року школярі на честь ХХІІ з'їзду Комуністичної партії вирішили продати літератури серед міського і сільського населення на 250 карбованців (у нових грошах).

За рішенням — діло. Біля Новоградської школи відкрито піонерський книжковий магазин, а біля Олександрійського сільськогосподарського технікуму і на вулиці Жовтневій організовані піонерські столики по продажу книжок.

Піонерські книгоноші — не лише бажані, але й довірені гості в кожній сім'ї. Піонери одержують замовлення від дорослих на книги і не примушують довго чекати їх.

З великою бережливостю ставляться діти до книг. Ось загорнута книга в руках Надії Подуст. На папері напис: «Книга на замовлення тов. Петренка С. П.» — «Як консервувати овочі і плоди».

Не одна Надія, а всі її товариші одержують щоразу подяки за увагу, за безкорисливу працю.

О. ВЕДЕНЄВ,
працівник Олександрійського райкому КП України.

Найщасливіший день

ТОЙ ДЕНЬ був незвичайним для всього класу. Майже всі восьмикласники розв'язували піонерські галстуки, а замість них на грудях кожного засяяли комсомольські значки.

Ім, це зовсім юним, випала честь бути першими комсомольцями у школі.

Адже восьмий клас був організований вперше.

Молоді товариші з задоволенням поглядали на своїх однокласників. Ще зовсім недавно вони разом носили піонерські галстуки, шикувалися на урочистій лінійці, проводили піонерські збори, вирушали в цікаві походи за місто.

Завмерли в урочистому мовчанні дві подружки Алла Кацмарик і Люба Тригубенко. Погляди серйозні і задумливі. Можливо, дівчатка пригадують свої піонерські справи.

Алла була головою ради загону восьмикласників. Вона пишається і гордиться своїм класом, адже він і зараз тримає перехідний вимпел за хорошу успішність і поведінку в школі.

Нині комсомолка — піонервожата 6 «а» класу, а подружка Люба голова ради дружини — 6 «б» класу. Обидві вчаться в одному класі, обидві відмінниці. Тільки мрії на майбутнє у них різні. Алла ще з першого класу мріє стати вчителькою, а Люба — інженером.

Та в обох залишилось незабутнє враження від того дня, коли їм вручили комсомольські значки.

Ось до столу підходить

перш за все, добитися повної успішності не тільки класу, а й усієї школи. Ведеться боротьба між загонами за звання «супутника семирічки». Першим одержав це звання 8 клас, а за ним і 4 клас, 7 «а», 5 «а» класи. Комсомольці допомагають всім класам одержати це звання. Поки що це їх найпочесніше доручення.

А Люба Орлова та Ніна Гаурілова ніяк не надіяються на свої квитки, вони майже щохвилини відкривають і закривають їх.

Минуло кілька днів. Тепер восьмикласників бентежать нові плани.

Комсомольці вирішили,

Л. КОВАЛЕНКО.
м. Кіровоград.
Школа № 1.

НА БАТЬКІВЩИНІ ГЕРОЇВ

Піонерам Знам'янської школи № 3 пощастило побувати на батьківщині героїв-молодогвардійців. Секретар комсомольської організації шахти імені Тюдина у м. Краснодоні ознайомив гостей з місцями, пов'язаними з життям молодих патріотів.

Учні побували в музеї молодогвардійців, оглянули шахту, куди кинули фашисти юнаків і дівчат, відвадили сім'ї героїв.

Хвилюючою була зустріч з матір'ю Люби Шевцової. На знімку: піонери Знам'янської школи № 3 на квартирі у Ф. М. Шевцової.

П. РОМАНЕЦЬ,
Фото А. КОРОБЧЕНКА

Самію Гайдару!

Зібравши 20 тонн металолону, піонери та школярі Кіровоградської середньої школи № 6 вже перерахували в гайдарівський фонд 65 карбованців. Особливо добре попрацювали на недільних піонерських загони 8 «а» і 7 «б» класів. Крім того, для бібліотеки-музею Гайдара школа збрала 600 книг. Піонери нашої дружини борються за честь побувати в Каневі на відкритті бібліотеки-музею.

Зоя ПЛАТОНОВА,
голова ради дружини.

В останню суботу піонерська дружина нашої школи провела суботник по збиранню металолону. Було зібрано 7 тонн. Лише четвертокласник Георгій Луньов зібрав 120 кілограмів брухту.

Всі гроші від зібраного лому переведені на рахунок № 70098. Найближчим часом буде проведено ще кілька піонерських недільників по збору металевого лому.

Рада піонерської дружини Кіровоградської середньої школи № 10.

СХИЛИЛИСЯ голівки у напруженому мовчанні. Хлопчина, закисивши від хвилювання нижню губу, обережно виводить на пошті адресу: «Куба, провінція Лас-Вільяс, місто Санта-Клара...», а внизу — зворотна: «Радянський Союз, Українська РСР, Кіровоградська область, Устинівський район, с. Медове, восьмирічна школа». І помандрують подарунки кіровоградських піонерів літаком, поїздом, попливуть через Атлантичний океан. Не лише одні подарунки вкладені в посылку. В ній дружні привітання, шира любов і захоплення мужнім народом.

Такі посылки йтнуть тепер через океан кожного разу, коли медівські піонери вступатимуть до комсомолу. Скинута галстуки вони відсилатимуть далеким друзям.

Дружити, значить, розуміти і знати один одного. Ось тому кіровоградські піонери в своєму першому листі юним кубинцям пишуть, як вони думають зустрічати піонерський 40-річний ювілей, як допома-

гають старшим у великій справі будівництва комунізму. Дружина імені Н. К. Крупської зобов'язалася виростити кукурудзу на площі 20 гектарів і одержати по 85 центнерів зерна з гектара. Членами дружини вже зібрано також 7 тонн металолону, 60 кілограмів макулатури, посаджено 850 дерев, вирощено 120 кроплів.

А ще медівчани можуть розповісти про відомого вченого Докучаєва, який працював у їхньому краї. І біля їх школи ростуть посаджені ним дерева.

Та красномовіше всіх слів буде сам подарунок. Адже червоні галстуки для радянських дітей — символ мужності, волі, товаришської вірності. І дарувати їх можна лиш найдорожчим друзям.

В. БУРЛАЧЕНКО,
Інструктор Устинівського райкому ЛКСМУ.

Газети і журнали — твої вірні друзі

Друковане слово міцно увійшло в побут радянських людей. Лише в Кіровоградській області за останні п'ять років вдвічі збільшилась передплата на періодичні видання, і тепер насиченість преси в області становить 511,5 примірників на 1.000 чоловік населення.

Четверту частину цієї кількості займають молодіжні видання. В області серед молоді розповсюджено понад 105 тисяч примірників центральних, республіканських та обласної комсомольської газети «Молодий комунар» і 20 тисяч журналів.

З 1 травня в області розпочата важлива політична кампанія: передплата на газети і журнали на друге півріччя 1961 року.

На превеликий жаль, дуже погано організована ця робота в Долинському районі. Тут лише з березня відпало 700 молодих передплатників, у тому числі 497 юних читачів газети «Зірка».

Таке тривожне становище з ходом передплати молодіжних видань на друге півріччя зовсім не турбує

секретаря Долинського райкому ЛКСМУ тов. Бугайського та райорганізатора «Союздруку» тов. Сесіна.

Майже зовсім ще не розпочато прийом передплати на молодіжні газети і журнали, в тому числі і газету «Молодий комунар» у Рівнянському, Новгородківському та Новоукраїнському районах. В комсомольських організаціях Компаніївського району не призначені громадські розповсюдженні преси.

Секретарі райкомів комсомолу та райорганізатори «Союздруку» згаданих районів позбавлені почуття відповідальності за цю важливу політичну справу, роботу по передплаті молодіжних видань пустили на самоплив.

До 25 травня треба завершити поповнення і прийом нової передплати молодіжних газет і журналів на друге півріччя. Миськомомі райкомі комсомолу повинні на розширених зборах комсомольців і молоді обговорити це питання. Треба, щоб у кожній первинній організації були виділені громадські розповсюдженні молодіжних видань. Слід також подбати, щоб молоді спеціалісти промисловості, тваринники, механізатори, рілники самі передплатували видання.

Всім відділам «Союздруку» і райкомам комсомолу треба так організувати передплату, щоб кожен юнак і дівчина в другому півріччі були читачами молодіжних газет і журналів.

ВИСТУП на Театральній весні аматорів з Новоархангельська був досить несподіваним для глядачів Кіровограда. Справа в тому, що самодіяльні артисти цього району вперше демонстрували своє мистецтво на сцені обласного центра. Дебют зобов'язував, і новоархангельські справилися з ним досить успішно.

П'єса відомого українського драматурга М. Зарудного «Веселка» за короткий час обійшла професійні театри багатьох міст Радянського Союзу. Її з великим успіхом грають і самодіяльні колективи.

В центрі твору образ голови колгоспу Антона Кряжа — натури сильної, цілісної. Образившись на колгоспників, які на загальних зборах «прокатили його на вороних», Кряж відмовляється від роботи бригадира, залишає рідну хату і разом з трьома дочками оселяється у зятя Косяка — підлої і скупої людини. Виконавець ролі Кряжа І. Романенко вдало передає душевну драму свого героя. Його Кряж — гордий, занадто упертий, але безумовно, чесна і принципова людина. Хотілося б лише побажати здібному артисту активніше вести перший акт.

А втім, колишнього голо-

ву колгоспу не залишають на самоті, не дають погрузнути в болоті міщанського благополуччя. За нього активно борються дочки, новий голова Шелест, і особливо товариші — одноплечани по громадянській війні Самопал. Дуже

„ВЕСЕЛКА“

добре грає цю роль Г. Приходько (він же і постановник вистави).

Образ голови колгоспу Шелеста написаний автором схематично, тому перед В. Коломацьким стояло складне завдання: потрібно було акторськими засобами доповнити драматурга. Чи досяг цього виконавець? Загалом так. Хотілось би тільки, щоб в дальшій роботі над образом В. Коломацький знайшов більш теплі, ліричні фарби в сценах з коханою жінкою Ольгою.

Запам'ятовуються П. Новицький (пройдисвіт — бухгалтер Риндя), Г. Сяонар (Наталка) та О. Козаченко (чоловік Ольги — Косяк), хоч останньому потрібно відмовитися від деякого зовнішнього шаржування і замість цього поглибити образ за рахунок внутрішнього розкриття характеру персонажу.

В невеликій рецензії немає можливостей детально аналізувати гру всіх учасників вистави. Та це, мабуть, і непотрібно. Всі вони віддали багато сил і умінь, щоб створити цікавий спектакль.

...Не допомогли Косяку висока огорожа, якою він намагався відокремитися від людей, від життя. Пішла від нього дружина, пішов, зрозумівши свої помилки, Кряж. Вони прямують туди, де кипить справжнє, трудове піднесення. А над головами сім'ї Кряжа сяє всіма кольорами красуня веселка — символ дороги.

Е. БЕСПАЛОВ-РАДИЧ,
член журі Театральної весни.

Борис СИЛАЄВ

Якось несподівано все притихло в цеху. Ледева чуло потріскувала зварка, подалені, приглушилися голоси людей, дзвін сканнів, і тільки в кутку, під склянним ліхтарем даху, стогнало, билось залізо.

Першим не витримав Сашко. Він підійшов до Єгора. Три букви були вже зрубані. Блискуче зубило ковзало по сталі. Пальці Єгора кровоточили від садни.

— По-дурному у це... — зніяковіло мовив Сашко. — Чуєш, кинь... Та й не було ж нічого...

— Ойди! — видихнув Єгор і краєм майки витер обличчя. — Мені краще знати.

— З глузду зсунувся... — промигив Сашко і, підійшовши до трапа, сердито гримнув на Анюту: — Чого сидиш? Тут не клуб!.. Працюй!

Дівчина, не відриваючись, дивилася на Єгора. Її завжди веселе обличчя було зазмучене, підфарбовані губи кривилися у жалісливу посмішку.

— Ех, ти... дзига, — проходячи повз неї, буркнув похмуро майстер.

— Такого хлопця... — шепталася зварники на трапі.

— Та й що... як з гуски вода.

— А він, видать, посправжньому...

Люди зупинилися біля входу в цех, прислухалися, питали:

— Рубає?
— Рубає...
Розчинилися двері, і настирливий, сповнений розлуки й туги звук молотка вривався в коридор...

Анюта злізла з трапа і некаплично підійшла до Єгора, торкнула його за плече.

— Годі тобі, чуєш? Я ж навмисне!

Він стріпнув з плеча її руку, обсмоктав кров на збитих пальцях і знову замхнувся молотком.

Дівчина сіла поруч і, ніби захищаючись од цього нестримного гуркоту й дзвону, затулила долонями вуха...

І ось зубило брязнуло, вислизнуло, впало на долівку. Єгор розігнув наболілу спину.

Залізний лист стояв попід стіною — гладенький, чорний, з рівно позубуваними буквами. Та дивна річ: букви, що так важко їх було вирубувати, блищали ще яскравіше. Рівний зріз наварених швів, одшліфований жалом зубила, сяяв білим іскристим світлом...

Звідусіль дивилися люди, бачили змучене, змарніле обличчя і на великому листі заліза вогненні букви «любов».

Єгор відступився, підвів голову і довго дивився на лист. І зрозумів, що це слово не візьме ні зубило, ні молоток: що куди б цей лист не потрапив — на трап механічної дільниці, в обшивку корабля чи котла паровоза, — скрізь він зберігатиме слово «любов».

Єгор відкинув молоток і не поспішаючи подався з цеху.

Анюта пішла слідом за ним, і всі поглядами проводили їх.

Єгор вийшов на подвір'я. Тут лежали стоси величезних іржавих труб. Хлопець ліг попід ними на закурену руду траву і сховав обличчя в долоні.

МІЖНАРОДНЕ ЖИТТЯ

ЗАКЛИК ДО МИРУ

ПРОМОВА М. С. Хрушова на урочистому засіданні в Тбілісі привернула до себе велику увагу зарубіжної громадськості. Багато органів іноземної преси розцінюють промову глави Радянського уряду як новий заклик нашій країні до боротьби за забезпечення міцного миру на землі.

М. С. Хрушов «закликав» Захід, зокрема США, погодитись на принципі мирного співіснування і допомогти зміцнити мир». — підкреслює грецька газета «Авгіс». До такого ж висновку приходять багато буржуазних газет.

Миротлюбна політика нашої країни і її заклик до боротьби проти загрози війни сприяють посиленню руху за мир в капіталістичних країнах. 12 травня відбулася конференція рад захисту миру Нью-Йорка, на якій були присутні 3 тисячі чоловік. В норвезькій столиці м. Осло закінчилась міжнародна конференція проти ядерної зброї, яка проголосила: «Єдина здорова політика для всього світу — це досягнення загального і повного роззброєння при відповідному міжнародному контролі та інспекції».

Все рішучіше вимагають покласти край гонці озброєнь і політиці мілітаризації країни, трудящі Західної Німеччини. Цими днями у Вупперталі відбувалися збори противників озброєння Західної Німеччини, в яких взяли участь 300 робітників, студентів і представників інших верств населення країни. Рух за мир, який шириться в усіх країнах, — серйозна перешкода на шляху здійснення мілітаристських планів імперіалістичних держав.

НАРАДА ПО ЛАОСУ ВІДКРИЛАСЯ

У Женеві 16 травня відкрилась міжнародна нарада чо-

тириадцяти країн по врегулюванню лаоскої проблеми. Спочатку передбачалося, що нарада відкриється 12 травня, тобто на 4 дні раніше. Цьому, однак, перешкодила делегація США. З її вини учасники наради, які з'їхалися в Женеву, чотири дні не могли приступити до переговорів. Державний секретар США Ракс висунув ряд необґрунтованих вимог. Він виступив, зокрема, проти участі в нараді представників патріотичної партії Лаосу — Нео Лао Хак Сат.

Позиція Ракса виражає політику імперіалістичних кіл США, які зазнали невдачі в своїх спробах перетворити Лаос у воєнний плацдарм агресивного блоку СЕАТО.

Всупереч лінії американської делегації нарада по Лаосу почалася, і миротлюбна громадськість висловлює надію, що вона приведе до встановлення миру в цій країні.

НАТО — ЗНАРЯДДА АГРЕСІЇ

В Осло закінчилась сесія ради НАТО — перша сесія з участю представників нової адміністрації США. Робота її проходила в умовах секретності. Проте з сукупих відомостей про хід сесії, які пролилися в іноземну пресу, можна зробити висновок, що верховодить НАТО, насамперед США, добиваються продовження гонки ядерного озброєння і посилення гонки звичайних озброєнь.

Виступаючи на сесії, державний секретар США Дін Ракс запропонував значно збільшити звичайні збройні сили країн НАТО в Європі і обіцяв надати в розпорядження верховного головнокомандуючого збройними силами НАТО в Європі генерала Норстедта п'ять американських атомних підводних човнів, озброєних ракетами середнього радіуса дії «Поларіс».

На сесії яскраво виявилось прагнення правлячих кіл США перетворити НАТО в інстру-

мент свого панування. Це видно з комюніке, опублікованого після закінчення сесії. Спеціальне місце в комюніке приділено розгляді міжнародних конфліктів, які лихоманять світ тепер. При цьому автори комюніке по-накцентуваному твердять, що Радянський Союз нібито прагне використати ці конфлікти у своїх цілях. Водночас автори комюніке обвинували мовчанням питання про те, хто насправді викликає такі конфлікти, як в Кореї, на Кубі і в Лаосі.

Багато говорилось на сесії НАТО про німецьку проблему. Сміє цього потоку слів прості: ніякого мирного врегулювання. Сесія ради НАТО заявила також про свою рішучість «зберегти свободу Західного Берліна і його населення, тобто не допускати перетворення Західного Берліна у вільне місто».

Намагаючись замаскувати агресивні цілі НАТО, автори підсумкового комюніке визнали за потрібне заявити, що метою цього блоку є роззброєння по етапах під ефективним міжнародним контролем. Проте відомо, що саме країни Заходу, які входять до НАТО, уперто перешкоджають розв'язанню питання про роззброєння. (ТАРС).

НАШ КОНКУРС

Хто буде кращим МОЛОДІЖНИХ ВИДАНЬ?

Редакція газети «Молодий комунар» разом з обласним відділом «Союздруку» оголошують з 15 травня по 25 червня 1961 року конкурс на кращого розповсюдженця молодіжних видань на друге півріччя 1961 року.

Для переможців конкурсу — первинні комсомольські організації, яка розповсюдить на всі останні 6 місяців 1961 року не менше 200 примірників нелімітованих молодіжних видань, в тому числі половину з них газети «Молодий комунар», встановлено дві премії. Перша премія — спортивний інвентар на суму 50 карбованців; друга премія — культінвентар на суму 35 карбованців.

Юнаки і дівчата, які особисто розповсюджають найбільше молодіжних видань на останні 6 місяців 1961 року, але не менше 100 примірників, в тому числі — 50 газети «Молодий комунар», преміюються наручними іменними годинниками.

Матеріали на переможців конкурсу подаються райкомі комсомолу та районними відділами «Союздруку» до редакції газети «Молодий комунар». Строк представлення — до 10 липня 1961 року.

Безбарвна гра

У черговому турі змагань на першість країни з футболу серед команд майстрів класу «Б» кіровоградська «Зірка» зустрілася з армієвцями Львова. Як і в попередніх іграх, червонозорів'я і на цей раз виступили невдало. Особливо безпорадний вигляд мала лінія нападу кіровоградців. Атаки форвардів «Зірки» були мало ефективними, не загрозливими. Нападаючі погано зрозуміли один одного. За весь матч були лічені моменти для взяття воріт противника.

Гості теж продемонстрували малоцікаву гру. Змагання закінчилися з рахунком 0:0.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

КІНОТЕАТР ІМЕНІ ДЗЕРЖИНСЬКОГО. «Генерал Делла Ровера». Початок об 11 год. 10 хв., 1 год. 20 хв., 3 год. 50 хв., 5 год. 40 хв., 7 год. 50 хв., 10 год. вечора. На літньому майданчику о 9 год. вечора. Для дітей «Машенька і медвідь». Початок о 9 та 10 год. ранку.

КІНОТЕАТР «СІВАШЕЦЬ». «Безмовна зірка». Початок о 9 год. 30 хв. ранку, 11 год. 30 хв., 1 год. 30 хв., 3 год. 30 хв., 5 год. 30 хв., 7 год. 30 хв., 9 год. 30 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «МИР». Широкоекранний художній фільм «Партизанська іскра». Початок о 10 год. ранку і 12 год. дня. Широкоекранний фільм «Останні залпи». Початок о 2 і 4 год. дня, 6, 8, 10 год. вечора.

КІНОТЕАТР «ХРОНІКА». Хронікально-документальні фільми: «Дар американського художника», «Голоси всесвіту», «Ми любимо спорт». Демонструються без перерви з 10 год. ранку до 9 год. вечора. Художній фільм «Справа була у Пеннові». Початок о 9 год. 30 хв. веч.

Старший брат. Фотоетюд В. Ковпака.

